

vil der Tid efter anden gaa noget i Skudermudder. Udvalget udtaler derfor Ønsket om, at der maa blive ført saadanne Lister i de Institutioner, der sortere under Kultusministeriet. Det er ikke Udvalgets Mening, at dette Ønske skal give Anledning til, at der ansættes ny Funktionærer for at føre disse Inventarier. Jeg tror ikke, det er vanskeligt at føre saadanne Lister. Første Gang, de skulle optages i større Institutioner, ville de naturligvis afstedkomme noget Arbejde, men naar de en Gang ere optagne, vil det kun være et ganske lille Arbejde at gennemgaa dem en Gang om Aaret, og jeg tror, at det Arbejde i ganske overordentlig høj Grad vil lønne sig; lige saa vist som det har vist sig i det private Forretningsliv, lige saa vist vil det vise sig ogsaa her, hvor det gælder Statsinstitutioner.

I Betænkningen, Tillæg B., Pag. 1947, findes der en lang Skrivelse fra Kultusministeriet angaaende en Efterbevilling til Fuldførelse af Restaurationsarbejderne ved Ribe Domkirke. Det er jo et meget stort Foretagende, som her nærmer sig sin Afslutning. Ærede Medlemmer ville erindre, at Restaurationen af Ribe Domkirke paaibegyndtes i 1893. Paa forskellige Finanslove er der siden den Tid bevilget 858,000 Kr. dertil, og nu forlanges der yderligere 50,000 Kr., for at man kan naa til at faa gjort alt det, som skal gøres. Af disse 50,000 Kr. ville de 32,000 Kr. gaa til Fuldendelse af de egentlige Restaurationsarbejder og til Anskaffelse af Inventar. 5,000 Kr. skulle anvendes til nogle Honorarer til den Tilsynskomite, som har været i Virksomhed hele Tiden under Fuldendelsen af Restaurationen, og endelig ere ca. 12,850 Kr. tænkte anvendte til en stor kirkelig Fest, naar Restaurationsarbejderne ere fuldførte. Det, som her er sket, er jo, at man har fuldført et virkelig stort monumentalt Foretagende. Vi have i de senere Aar været Vidne til, at den historiske Sans her i Landet ganske utvivlsomt er vokset, og det er noget, mener jeg, vi bør glæde os ved. Denne voksende historiske Sans har jo ogsaa givet sig Udslag i, at man ligeledes her i Folketinget har været meget mere villig til at restaurere de gamle monumentale Bygninger, end man var det blot for nogle Aar siden, og det største Foretagende i saa Henseende, vi hidtil have haft med at gøre, er Ribe Domkirke. Ribe Domkirke er jo en af de ældste romanske Kirker, vi have her i Landet, og det er en af de anseeligste historiske Bygninger, vi have. Den er over halvottende

Hundrede Aar gammel, det gælder ganske vist ikke den Kirkebygning, der staaar, men det er over halvottende Hundrede Aar siden, denne Kirke blev grundlagt, og den staaar dernede ved vor Sydgrænse som et Vidnesbyrd om, at der har været en tidlig og høj Kultur i Danmark. Udvalget har fundet det rimeligt, at man bevilgede disse Penge, saaledes at der ikke alene blev Penge til at fuldføre Arbejdet, men at der ogsaa blev Lejlighed til at holde denne kirkelige historiske Fest, hvormed man tænkte at besegle Afslutningen af Arbejdet. Det er rimeligt, naar man her fra Statens Side har ofret henved 1 Million for at restaurere en saadan historisk Bygning, at det saa ogsaa ved en Højtidelighed gøres kundbart for Befolkningen, hvad det er, der her er sket. Udvalget indstiller altsaa dette Forslag til Vedtagelse.

Under Ministeriet for offentlige Arbejder findes der til § 6 et Ændringsforslag, Nr. 12, der ikke er tiltraadt af det socialdemokratiske Mindretal. Forslaget angaar et Honorar til Arkitekt Arboe, og Mindretallets Stilling er en Følge af den Stilling, de ærede Medlemmer indtog til Finansloven. Mindretallet nægter Bevillingen for de Maaneder, der løbe i indeværende Finansaar.

Til § 27 findes under Ministeriet for offentlige Arbejder et Ændringsforslag under Nr. 118. Det er en Sag, som findes i det oprindelige Tillægsbevillingsforslag og er omtalt i Anmærkningerne. Det angaar en Erstatning til Entreprenøren ved Anlægget af Hobro Havnebane. Denne Entreprenør, ved Navn Lauritz Petersen, havde paataget sig for en bestemt Sum at anlægge Banen eller i alt Fald at gøre Jordarbejdet til Anlægget af Banen. Banen førtes over en Eng, der kaldes Hobro Vestereng, og der skete saa det, som ikke er aldeles usædvanligt, naar der lægges Dæmninger over Enge og Moser, nemlig at der skete en Sænkning, da man var begyndt paa Arbejdet. Denne Sænkning bevirkede naturligvis, at Arbejdet blev større, og at Entreprenøren fik større Udgifter derved. Den bevirkede yderligere, at hele Arbejdet maatte standses i et Tidsrum af 11 Maaneder. Endvidere foreligger der det, at under Arbejdet gav Statsbanebestyrelsen Entreprenøren Ordre til at foretage visse Ændringer i Anlægget, saaledes at det paa visse Punkter udførtes paa en noget anden Maade, end det var paa tænkt i Overslaget. Da det nu gik saaledes, at Entreprenøren fik større Udgifter derved, og da han ved dette Arbejde